

בערב הסתהפתי בישיבת סועצת האיחוד. הרצאתי על החלוקה. ההרצאה נגמרה באחת בלילה - ולא היו ~~מסמכים~~ כמובן וויכוחים.

לצערי הרב טרט בא טבנקין. אומרים לי שהוא יבוא רק במוצ"ס.

אחרי ההרצאה שוחחתי עם ברל. הוא עומד בסמקנותו. יש יסוד לא קטן לסמקנות זו, ושום חשש לא זר לי. אך בסמקנות בלבד אין עושיט מלום.

30.7.37

בבוקר נפתח הוויכוח הפוליטי. חברי הקיבוץ דרשו דחיתו. לא נחת מהם הייתי רוצה כשהוא של טבנקין בוויכוח זה - אבל מועד הקונגרס לא ניתן להדחות, בטרם יפתח הקונגרס עלינו לדעה לאן מנינו מועדות.

הבינותי מדברי בנקובר שחברי הקבוץ (לא כולם שוללים) המתנגדים לחלוקה לא יקבלו הכרעת הרוב - אם הרוב יהייב חלוקה.

צוריר, 12.8.37

היום נכתימה המערכה השנימית. 300 נגד 158 הצביעו בעד יפוי-כוח להנהלה לנהל טו"מ על יסוד מדינה עברית. כשליש איש נמנעו - מקצתם בהסמכות בלויה, רובם - בעזיבה מוקדמת של האולם. סיעות הכזרחי ואולי גם קבוצת ב' "והמדינה" כמו חבריהם להצביע נגד - ואלה שלא רצו להכנע לא באו להצבעה.

אולם בין "הסחייבים" נמצאו כל "השוללים" שלנו - מלבד אידלסון שנמנע. אין איפוא לפרט את כל ההצעה של מחייבי הטו"מ כהצבעה בעד המדינה.

הערב הסבירע בכערכה פנימית זו החלקה במיעה שלנו. ששה או שבעה ימים נמשך הערב. פתחתי את הוויכוח ביום בואי לצוריר, 29 ליוני, וביום סיימתי תסובתי לוויכוח. עמדת הטיעה נבעה רק ביום . הגענו לסרות חלוקי דעות תכופות לכסמנה מוסכמת, והיה ב"ז שזו תהיה המסקנה של הקונגרס.